సున్నితత్వము మరియు అనుభవములు

ధ్యానము తరువాత సాధకులను వారిస్థితిని గూర్చి ప్రశ్నించినపుడు, తాము ఏదీ అనుభవించలేదని తరుచుగా చెబుతూ వుంటారు. ఇపుడు, ఈ విషయమందు మొదటిది యేమిటనగా, అప్పుడప్పుడు యేది అనుభవము రాకపోవుట మరియు అసలు ఎప్పుడూకూడా యేవిధమైన అనుభవము లేకపోవుట అనుభవము లేకుండుట కూడా ఒక అనుభవమే. ఈ అనుభవములేని స్థితి కూడ అధ్యాత్మికతలో ఉన్నత స్థితి అని నేను చెప్పినచో, ఈ తత్వములోని నిజమైన సాధకులు, దీనిని వివరించమని అడిగెదరు.

మనము ఒక స్థూలమైన ఉదాహరణ తీసుకొనవచ్చును. మీరు మీ యింటినుంచి బయటకు వచ్చెదరు. మీ కాలిలో ఒక ముల్లు గుచ్చుకొనినది లేదా ఒక ప్రమాదము జరిగి బలమైన గాయముతో బాధపడుతున్నారనుకొనెదము. ఆ పరిస్థితిలో, మీ అనుభవము గురించి చెప్పుటకు చాలా వుండును. ముల్లు బయటకు తీయునప్పుడుగాని లేదా గాయము మానుచున్నప్పుడుగాని వర్ణించదగ్గ అనుభవములు చాలా ఉండును. కాని ముల్లు తీసివేసిన తరువాత లేదా గాయము మానిపోయిన తరువాత, యిపుడు నేను ఏమీ అనుభవించుట లేదని మాత్రమే చెబుతారు. తరచి తరచి అడిగినచో, యిపుడు యేవిధమైన బాధయు లేదని మాత్రమే చెబుతారు. ఇంత క్రితము కలిగిన బాధ తాలూకు జ్ఞాపకములు వున్నపుడు మాత్రమే ఇంతైనను చెప్పుట సాధ్యపడుతుంది.

ఈ ఉదాహరణ స్థూలమైన శరీరమునకు కలిగిన బాధ మరియు ఉపశమనమునకు సంబంధించినది. కాని మానవ జీవనము ఈ స్థూల శరీరముదాటి, ఇంకనూ సున్నితమైన రూపములతో ఎంతవరకు విస్తరింపబడినదో తెలియదు. ఉపశమనము, సౌఖ్యము, అనుభవములు యొక్క స్థితి బాధ కలిగినప్పుడు ఎక్కువగా వుండును. అవియే బాధనుండి విముక్తి చెందినప్పుడు కూడా మనము చెప్పగలిగిన స్థితిలో ఉండును. ఈ ఉపశమనము స్థిరముగా వృద్ధిచెందుచున్నప్పుడు వాటినుండి వచ్చు అనుభవము మనము చెప్పలేని స్థితులలో ఉండును. దీని వివరణ ఇక్కడే మొదలగును. ఉపశమనము లేదా సుఖము అను పదములు మనకు కలిగిన బాధలనుండి బయటపడుతున్నప్పుడు దానిని తెలియజేయుటకు వాడబడినవి. కాని మనము

సుఖమునుండి విముక్తి పొందునప్పుడు చెప్పవలెననిన కూడా మరల ఉపశమనము మరియు సౌఖ్యము అను పదములనే వాడవలెను. దీని అర్థమేమనగా ఒక బాధనుండి విముక్తి చెందుటకూడ ఒకవిధమైన బాధయే. దీని నుండి మరల విముక్తి చెందుట ఒక సూక్ష్మ మైన సుఖమును కలుగజేయును. ఈ క్రమము కొనసాగుతూ దీనికి మనము విముక్తినుండి విముక్తి పొందినామని చెప్పవలెను. మరియు తరువాత దీనినుండి కూడ విముక్తి చెందినామని ఈ విధముగా చెప్పుకొనవచ్చును. భౌతిక శరీరము దాటి హృదయమునకు, మనస్సునకు మరియు ఆత్మకు సంబంధించిన బాధలు మరియు ఉపశమనములను అనుభవములోనికి తెచ్చుకొనుటలో మరియు వాటిని చెప్పుటలో కష్టము వుండును.

ముల్లు గుచ్చుకొనినప్పుడు కలిగిన అనుభవముపై మనము ఇంకనూ దృష్టి పెట్టినచో, వాటిలో చాలా స్థితులు కలవు. ముల్లు గుచ్చుకొనుట వలన నొప్పి కలుగకపోవచ్చును లేదా దానిని గురించి చెప్పుటకు అవకాశము లేకపోవచ్చును. మనిషి నేకాక అనేక యితర జంతువుల పాదములలో కూడ ముల్లు గుచ్చుకొనవచ్చును. కాని కొన్ని పరిస్థితులలో దానికి అనుభవమే లేకపోవచ్చును. కొన్నిటిలో అనుభవముయొక్క అనుభవము లేకపోవచ్చును. అప్పుడే జన్మించిన శిశువులలో యిదియే జరుగును. ఎదిగిన తరువాత కూడ ఈ శరీరమునకు సంబంధించిన భాగమునకు మత్తుమందు యిచ్చి పనిచేయకుండా చేయుటవలన, ఆ భాగమునకు కలుగు బాధ మనకు అనుభవములోనికి రాదు. శరీరములోని ఒక భాగమును తీసివేసినప్పుడు, లేక మస్తిష్కము పనిచేయనప్పుడు కూడా అనుభవము మరియు దాని వ్యక్తీకరణ వీలుపడదు. ఈ విధమైన మానవుని సాధారణ అనుభవ స్థితికి దిగువనవున్న ఉదాహరణలు అనేకము కలవు.

ఉన్నతశ్రేణికి చెందిన ఇతరమైన ఉదాహరణలు కూడ కలవు. హృదయమునకు సంబంధించిన ప్రేమ లేదా బంధము, అది లౌకికమైనను లేదా ఆధ్యాత్మికమైనను, దాని తీవ్రతను బట్టి అనుభవమును మరియు బాహ్య శరీరమునకు కలుగు బాధను వ్యక్తీకరించుటను తగ్గించును. ఇంకను కొంత హద్దు దాటిన తరువాత హృదయము మరియు మనస్సు వాటి యొక్క బంధము వలన స్వాభావికముగా కలుగవలసిన

అనుభవములకు అడ్డుతగులును. ఒక శాస్త్రజ్ఞుని గూర్చిన సంఘటన మనకు బాగా తెలిసినదే. అతను తన పనిలో పూర్తిగా మునిగి యున్నప్పుడు అతని కుక్క అతని మధ్యాహ్న భోజనమును తినివేయగా ఈతడు సాయంత్రము తన సేవకుని తన భోజనము గురించి విచారించగా, అతడు భోజనము చేసినట్లు, ఖాళీ కంచమును శుభ్రము చేయుటకు తానే తీసికొని పోయితిననియు సమాధానము చెప్పెను. ఆ శాస్త్రవేత్త భోజనముయొక్క స్మరణయే లేక తాను భోజనము చేసినాననుకొని తృప్తి చెందెను. దీనిని ఉన్నత లేదా అథమ స్థితికి చెందినదని ఎవరు ఏవిధముగా భావించినను, ఇది మానవ స్థితిలోని అనుభవమునకు సంబంధించిన నిజమైన సంఘటన.

అది అట్లా వుండగా, నీవు ఆ దివ్య మైన ఆధ్యాత్మిక స్థితిని అంచనా వేయవచ్చును. అచ్చట అనుభవము లేదా దాని గుర్తుకూడా మిగిలియుండలేదు. ఇటువంటి స్థితి కొన్ని సందర్భములలో మీకే అనుభవములోనికి వచ్చి యుండవచ్చును. ఇది ఒక ఉన్నతమైన స్థితికి సంబంధించిన అనుభవముగా గుర్తుచేసుకొనుటకు దీనిని వ్రాసి పెట్టుకొని వుండవచ్చును, లేదా ఈ మరుపు హృదయము మరియు మనస్సునకు సంబంధించిన భయంకరమైన వ్యాధిగా భావించి వ్యాకులత చెందియుండవచ్చును. వాస్తవములో మంచి, చెడు, తప్పు, ఒప్పులను వారి స్వంత లాభనష్టములపై ఆధారపడి నిర్ణయించుకొనెదరు.

స్వలాభములు, ఇవి యని ఎట్లు చెప్పగలమని కలుగజేయునని చివరిగా మీరు అడగవచ్చును. ఆకలిగొన్న వ్యక్తి ఆహారమును స్వలాభముగా పరిగణించును. కాని ఒక శాస్త్రవేత్త ఆతని పనియందు శ్రద్ధవలన తన ఆకలిని పూర్తిగా మరచిపోయెను. ఇక్కడ మనోసంబంధమైన లాభము, శారీరక సంబంధమైన లాభముపై ప్రాధాన్యత వహించెనని మనము కనుగొనవచ్చును. ఈ శాస్త్రవేత్తకు సంబంధించిన మరియొక వృత్తాంతము కలదు. అతని పెంపుడు కుక్క బల్లపైనున్న దీపమును పడదోసెను. దీనివలన అతను గత 20 సంవత్సరములనుండి కష్టపడినదంతయు క్షణములో బూడిదపాలైనది. అపుడు ఆ శాస్త్రవేత్త తన కుక్కను నెమ్మదిగా తట్టి, ""నాకు ఎంత హానిచేశావో నీకు తెలియదు" అన్నాడని చెప్పబడినది. క్రీస్తు భగవానుడు తన బాధలో కూడ ""తండ్రీ, వారు చేసిన ఘోరపాపము వారికి తెలియదు. వారిని క్షమించుము."

అని తనను శిలువ వేసిన వారిని గూర్చి ప్రార్థించెను. ఇచ్చట పారమార్థికమైన లాభము ముందు మనోసంబంధమైన, భావ సంబంధమైన లాభములు వాటి విలువలను కోల్పోయినవి. ఈ విధముగా మనము ముందుముందుకు పోగలిగినచో, ఉన్నతమైన అనుభవములు కలుగునపుడు, క్రింది స్థాయిలోని అనుభవములు వాటి విలువను కోల్పోవును. మరియు ఉన్నతమైన, సరళమైన అనుభవముల అవగాహనలేని వ్యక్తి తనకు ఏవిధమైన అనుభవము కలుగలేదని మాత్రమే చెప్పును.

ఈ సందర్భములో చివరిగా చెప్పు విషయమేమనగా, మన పూజావిధానములో ప్రారంభ మరియు ఉన్నతమైన దశలలోని అనుభవ రాహిత్యమునకు చాలా వ్యత్యాసము కలదు. ప్రారంభములో బాహ్య శరీరముతో తనను తాను గుర్తించుకొను అహంకారము మరియు భౌతికమైన కోరికలు ఉన్నతమైన స్థితులయొక్క అనుభవములు గుర్తించుటలో అడ్డు తగులును. అయితే ఉన్నతమైన స్థితులలో అడుగుపెట్టిన పిదప తనను తాను వేగముగా మరచిపోవుటవలన నిమ్నస్థితులలోని బాధలు మరియు సుఖములను అనుభవమునకు తెచ్చుకొనుటలోని అవశ్యకతను రూపుమాపును. సంపూర్ణమైన సమతుల్య స్థితిలో మనకుగల అవగాహన నిలిచిపోవును. అచ్చట చాలా అనుభవము కలుగును కాని దానిని వ్యక్తీకరించుటకు ఏవిధమైన కోరిక మిగిలియుండదు. మరియు అనుభవము మరియు దాని వర్ణన అచట అర్థములేనివగును. దీనినే ఉపనిషత్తులలో "అనిర్వచనీయము" అని చెప్పబడినది. దీనిని బుద్ధభగవానుడు మౌనము ద్వారా వ్యక్తీకరించిరి. సూఫీయిజములోను మరియు కబీరు "అది ఏదో సరిగా అదియే" అని చెప్పుటలో వారు తృప్తినొందినారు. మన శిక్షణా పద్ధతిలోని సరళత్వము దానికదియే ముసుగుగా మారుటవలన ఆధ్యాత్మిక పురోగతిలోని ఉన్నతమైన స్థితులను గుర్తించలేక పోవుచున్నారు. ప్రాథమిక స్థితిలో యుంటూ ఏమియు పొందనివారు తాము అత్యున్నతస్థితియైన శూన్యత్వములో ఉన్నామను మైకములో, అత్యున్నత ఆధ్యాత్మిక స్థితులను గూర్చి తక్కువ చేసి మాట్లాడెదరు.

క్లుప్తముగా చెప్పవలెననినచో ప్రతి యోగ్యమైన, నిజమైన సాధకుడు తప్పక తనకు ఆధ్యాత్మిక పురోగతిలో కలుగు అనుభవములను అవగాహన చేసుకొనగలడు. మొదటిలో శారీరకము మరియు భౌతికమైన వాటికి విలువ యివ్వవచ్చును. అయినను

హృదయము మరియు మనస్సునకు సంబంధించిన శాంతి మరియు ఆరోగ్యము గూర్చిన అవగాహన నెమ్మదిగా వృద్ధిచెందవలెను. వింత, గారడీ, మాయ, తంత్రము, మోసము మొదలైన పద్ధతులవలన కలుగు ఫలితము ఆధ్యాత్మికతకు మరియు బ్రహ్మవిద్యకు పూర్తిగా విరుద్ధమైనది. ఈ పద్ధతుల వెంట పడువారు ఎప్పుడూ ఈ దివ్యమైన విద్యకు పాత్రులు కాలేరు. హృదయమునకు మరియు మనస్సునకు అందనివి చాలా యున్నవి. కాని మన హృదయము మరియు మనస్సును ఆత్మ మరియు భగవంతునివైపు మరల్చినప్పుడే వాటి గూర్చిన సరియైన అవగాహన మరియు అనుభవము పొందుట సాధ్యమగును. అందువలననే దీని గురించి ఈ విద్యలో హృదయము మరియు మనసులను శుద్ధిచేసుకొనుటకు ప్రత్యేకమైన శిక్షణలు ఉన్నవి. మానవ సంతతియొక్క పిత్రార్జితమైన ఈ ఉత్తమమైన ఆధ్యాత్మిక బహుమానము అన్నివిధములా సంతులత స్థితిలో నుండు మానవులకు మాత్రమే ప్రత్యేకించబడినది. అయినప్పటికి దాని గురించి సరియైన దృష్టి మరియు ప్రయత్నము మన స్వంతము చేసుకొను అదృష్టము కష్టతరమైనది. "నిజమైన మానవునిగా వుండుట మానవాళికి లభించుట కడు దుర్లభము" అని సరిగా చెప్పబడినది.

ఇది నిరాశచెందు విషయము కాదు. ఏవిధముగా నైనా ఆధ్యాత్మిక సహాయము నిజమైన ధైర్యముగల మానవులకు మాత్రమే లభించును. అందువలన జీవిత లక్ష్యమును మరియు దానిని సాధించుటకు మార్గమును ఎంచుకొని యత్నము ఫలించువరకు విశ్రమించక, ఎవరైతే లక్ష్యమువైపు ఒక అడుగు వేసెదరో అది వారివైపు పది అడుగులు ముందుకు వేయునను వాగ్దానమును దృష్టిలోనుంచుకొని, మున్ముందుకు సాగవలెను. దైవ శక్తిపై ప్రగాఢమైన నమ్మకము కలిగి దానికి నిశ్చయముగా అంటిపెట్టుకొని ముందుకు సాగుతున్నవానికి ఈ అనుభవము నిజమైన విషయము. తథాస్తు!

* * *